21/07/2022

Οι Άγιοι Ιωάννης και Συμεών ο διά Χριστός σαλός και η απελευθέρωση της Κύπρου!

/ Βίοι Αγίων

Και στις 21 του μηνός, έχει η Εκκλησία και γιορτάζει τους μεγάλους αγίους Ιωάννη και Συμεών τον διά Χριστόν σαλό. Πολύ σπουδαίοι και αυτοί.

Ανοίχτηκαν στο Θείον, μ' όλη τους την καρδιά. Γέμισε η ψυχή τους με αγάπη και με έρωτα. Και μάλιστα, τον άγιο Συμεών τον έπιασε μία τρέλα. Έγινε σαλός. Δηλαδή, σαλεμένος. Τρελός για τον Χριστό.

Κι έκαμε διάφορες τρέλες, να μην τον δοξάζουν οι άνθρωποι, και να μην τον περνάνε για καλόν. Γιατί ο άγιος ήξερε ότι το χειρότερο κακό, που μπορεί να μας βρει, είναι η περηφάνεια. Η οποία έριξε τους δαίμονες από τον ουρανό.

Έβγαλε τους πρωτόπλαστους απ' τον παράδεισο. Και ταλαιπωρεί όλους μας, κάθε μέρα.

Γι' αυτό, η ταπείνωση είναι η στολή της Θεότητος.

Η ταπείνωση είναι τα χεράκια του Χριστού, μέσα στα οποία κρυβόμαστε και δεν μας πειράζει κανένας δαίμονας, κανένας εγωισμός και κανένα κακό.

Αλλά, ξέχασα να αναφέρω και την εισβολή των απίστων στη νήσο της Κύπρου, πριν 33 χρόνια [το 1974]. Ανήμερα του προφήτου Ηλιού. Κι ακόμη το κομμάτι αυτό της Μεγαλονήσου είναι σκλαβωμένο στους άπιστους.

Αλλά οι Κύπριοι, συνερχόμενοι, και με την άξια ηγεσία τους, και την πολιτική και την θρησκευτική, την εκκλησιαστική, θα μπορέσουν, πολύ σύντομα, να αποτινάξουν τον ζυγό και να φθάσουν στο ποθητό αποτέλεσμα. Το ‘λεγε κι ο πάτερ Παΐσιος [νυν όσιος Παΐσιος]. «Θα δυσκολευτούν, αλλά θα έλθει η γλυκύτατη ημέρα της ελευθερίας και της χαράς».

Πολλοί είναι πονεμένοι, έχουν αγνοουμένους, ποιος ξέρει πού είναι, όπου κι αν είναι, είναι στα χεράκια του Χριστού, ας έχουνε παρηγορία, άλλωστε, κι εμείς όλοι εκεί θα πάμε, εμείς, όμως, ευχόμεθα να τους αφήσουν κάποια μέρα, όσοι ζουν, και να γυρίσουν πάλι στους δικούς τους.

Να γυρίσουν, κι εκείνοι που είναι εξόριστοι, στις εστίες τους, στις πατρογονικές εστίες τους, στις εκκλησίες τους, στα ιερά τους, στα σπίτια τους, στα χωράφια τους. Και στη Μεγαλόνησο να βασιλεύσει η ειρήνη του Χριστού και η χάρις Του και η ομορφιά της Εκκλησίας και της πατρίδος, να βασιλεύσει η Ρωμιοσύνη.

Γιατί όλα τα έθνη προσβλέπουν στη Ρωμιοσύνη, πια. Απελπίστηκαν απ’ όλους κι από όλα, στην ουσία. Τρελάθηκαν και τα βλέπουμε να γυρίζουν επάνω και κάτω, που λέει ο άγιος Κοσμάς, ο Αιτωλός. «Θα ‘ρθει εποχή, που άλλοι θα πηγαίνουν επάνω και άλλοι θα ‘ρχονται κάτου. Θα υπάρχει τέτοια σύγχυση και τέτοια δυσκολία».

Γι’ αυτό, λοιπόν, ο Κύριος, ο μοναδικός Κύριος, ο Κύριος των πάντων, ας φροντίζει και τη Μεγαλόνησο και την πατρίδα μας και την οικουμένη και κάθε πειναλέο ανθρωπίσκο.

Και ο άγιος, λοιπόν, Συμεών, μετά απ’ όλα αυτά τα μεγαλεία που έκανε και το ‘να και τ’ άλλο, εκοιμήθη εν Κυρίω, καθώς και ο άγιος Ιωάννης, και ανέβηκαν στον ουρανό.

Στη θανή του κατέβηκαν άγγελοι. Τους είδαν οι άνθρωποι και εξέστησαν. Και κατάλαβαν πόσο μέγας άγιος, και πόσο άνθρωπος του Θεού ήταν ο διά Χριστόν σαλός Συμεών.

Από το βιβλίο του μακαριστού Αρχιμανδρίτη, π. Ανανία Κουστένη, «Θερινό συναξάρι», τόμος β', των εκδόσεων Ακτή, Λευκωσία.